

blive Konsulerne, der bestyrede disse Kontorer. Jeg ved vel, at man derved lægger noget mere paa Konsulernes Skuldre, og det synes, som om Venstres Ordfører mente, at der var lagt alt for meget paa dem i Forvejen. Alligevel vil jeg gerne fastholde dette Ønske. Og jeg vil endvidere gerne spørge, om Ministeren ikke kunde tænke sig at forelægge et Forslag om Sømændenes Arbejdstid. Den Arbejdstid, der bydes Sømændene, er efter min Mening i Almindelighed alt for lang. Man skal ikke bilde sig ind, at det altid er let Arbejde, Sømændene har. Det er ikke noget let Arbejde at være Fyrbøder eller Maskinmester, at gaa dernede i Heden; navnlig naar man kommer ind i de varme Lande, er Arbejdet baade strengt og ubehageligt. Men ogsaa Dæksmandskabet har ved mange Lejligheder svært Arbejde. Hvorfor skal de saa have denne utilbørlig lange Arbejdstid? Paa lange Rejser skal en Sømænd selv istandsætte sit Tøj, fordi han ingen kvindelig Hjælp har dertil. Han maa ogsaa selv foretage sin Vask o. s. v. Alt sammen tager det Tid, og alt sammen skal det gøres i Fritiden. Det forekommer mig, at Sømændene har Brug for al den Fritid, der kan blive dem beskaaret, til forskellige Ting, og her vil jeg navnlig pege paa den boglige Syssel. Den er naturligvis til Gavn for alle, men ikke mindst for Sømændene gælder det om at have Lejlighed og Tid til boglig Syssel. Og der kunde nævnes mange andre Ting. Paa de lange Rejser kan Livet, det ved vi, let blive svært og trivielt, og derfor bør Sømændene ogsaa have Tid og Lejlighed til at deltage i adskilligt, som man med en fælles Betegnelse kunde kalde Morskab — hvad den skal bestaa i, maa Sømændene selv finde ud af. Og hvorfor skulde der ikke ogsaa være Tid til at spinde en Ende en Gang imellem? Det er noget, som Sømændene siges at være særlig drevne i, og hvorfor skulde de ikke have Lejlighed til det? Hvis der kun gives Sømændene Lejlighed til at arbejde og til at sove — og saadan har det jo egentlig været før i Tiden —, vil Livet om Bord blive alt for trivielt, alt for kedeligt, idet Arbejdet er trivielt og kedeligt nok i sig selv. Derfor forekommer det mig, at det er ganske nødvendigt, at vi faar et saadant Lovforslag til Behandling her i Rigsdagen, og jeg henstiller meget til den højtærede Handelsminister at give os et Tilsagn i saa Henseende. Ligeledes vil det naturligvis være nødvendigt at faa faste Regler om Forholdet mellem Mandskabets og Skibets Størrelse, og jeg kunde ønske at faa en Udtalelse

ogsaa herom fra den højtærede Handelsminister. Jeg haaber, at det skal blive en Udtalelse om, at Handelsministeren vil være villig til at medvirke dertil.

Om selve Søloven skal jeg, ligesom den ærede Ordfører for Venstre, ikke udtale mig; da de Ændringer, der her foreslaas, er ganske nødvendige, er der ingen Grund til at omtale dem. Jeg skal slutte med, som jeg begyndte, at ønske, at det Udvalgsarbejde, som naturligvis skal udføres, naar der skal nedsættes et Udvalg, maa blive kortvarigt. Jeg ønsker at understrege den højtærede Handelsministers Ønske om at faa Lovforslaget gennemført i denne Samling, og derfor anbefaler jeg det til hurtig Fremme. Men jeg vil henstille, at man tager Hensyn til de Ønsker, jeg her har fremsat.

Lange: Det foreliggende Forslag er af stor Betydning for et af vort Lands bærende Erhverv og griber dybt ind i de Menneskers Forhold, der arbejder i dette Erhverv. Det fortjener derfor en velvillig og interesseret Behandling fra Rigsdagens Side. Lovforslagets Tendens er, kan man vel nok sige, at give Søens Mænd bedre sociale Kaar at arbejde under, og denne Tendens kan mit Parti se paa med megen Sympati. Vi erkender, at den danske Sømandsstand paa mange Omraader og ved mange Lejligheder har udført sin Gerning paa en saadan Maade, at man kan se derpaa med Stolthed. Derfor er vi ogsaa gerne med til at skaffe den danske Sømandsstand de bedst mulige sociale Kaar, naar blot den Udvidelse af Rettigheder og Indskrænkning af Pligter, der finder Sted, ikke svækker de Bestemmelser, som skal tjene til at opretholde Ro og Orden paa Skibene, saaledes at der derigennem skabes Vanskeligheder for dette vigtige Erhverv, Vanskeligheder, der jo i det lange Løb ogsaa vil komme til at gaa ud over de Mennesker, der ønsker de bedre Kaar at arbejde under.

Jeg hilser tillige med Glæde, at det foreliggende Lovforslag er et Resultat af Samarbejdet mellem de tre skandinaviske Lande og Finland. Ogsaa den nuværende Lov er jo et Resultat — saa vidt jeg erindrer et af de første Resultater — af Bestræbelserne for at hidføre en fælles nordisk Lovgivning, og Søfartsforholdene er vel ogsaa et af de mest naturlige Objekter for en ensartet nordisk Lovgivning; ikke mindst fordi de skandinaviske Landes Søfart paa ingen Maade er saa betydningsløs i Forhold til den samlede Søfart i